

[Ejler Jensen.]

skyttelse af retten til at organisere sig blev fremlagt og konventionen vedtaget.

Dette spørgsmål har international betydning, thi der er ingen grund til at skjule, at årsagen til, at forslaget til denne konvention kom op indenfor den internationale arbejdsorganisation, er den omstændighed, at i adskillige tilbagestående lande, adskillige mindreudviklede lande, har befolkningerne ikke foreningsfrihed, ikke retten til at organisere sig. Udfra den kendsgerning er det, at den internationale fagbevægelse rejste spørgsmålet overfor De Forenede Nationers økonomiske og sociale råd, som med fuld ret henviste spørgsmålet til den internationale arbejdsorganisation.

Der er ingen grund til at komme ind på konventionens enkelte bestemmelser, idet det tydeligt fremgår af den koncentrerede fremsættelsestale, at det drejer sig om en konvention, der sikrer foreningsfriheden og organisationsretten både for arbejdere og arbejdsgivere og for alle i vort land, samtidig med at den giver beskyttelse for denne organisationsret, for denne foreningsfrihed. Der er grund til at understrege, at den internationale organisation omfatter tre parter, idet der ved møderne, hvor beslutningerne tages, er repræsentanter for både arbejdsgivere og arbejdere samt for regeringerne. Jeg kan blot vedrørende denne konvention sige, at dens vedtagelse i forvejen var sikret, idet så langt tilbage som i 1919 den internationale arbejdsorganisations vedtægter har fastslået foreningsretten som nødvendig for at etablere social retfærdighed. Videre skete der i 1944 det, at denne rettighed kategorisk blev fastslået i Philadelphia-deklarationen, der proklamerede, at foreningsfrihed og ytringsfrihed er vigtige og nødvendige bestanddele i fremskridtet. Det, der er sket ved denne konvention, er, at den nu er blevet til en juridisk kendsgerning af internationalt tilsnit, som den højtærede arbejds- og socialminister har udtrykt det.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, er denne konvention ratificeret af en række os nærstående lande, en række demokratiske lande, som er nævnt i bemærkningerne. Jeg skal blot som en

interessant tildragelse fremføre, at denne konvention i San Francisco blev vedtaget med alle stemmer mod 11, og at det var Polens og Tjekkoslovakiets repræsentanter, der undlod at stemme for retten til at organisere sig og for foreningsfriheden.

Vi i vort land bør følge den pligt, der hviler på os ved, at vi er medlemmer af den internationale arbejdsorganisation, og gøre det med glæde. Jeg anbefaler det høje ting at vedtage dette forslag til beslutning.

Henry L. W. Jensen: Efter at den højtærede arbejds- og socialminister har forelagt sagen og det ærede medlem hr. Ejler Jensen har talt om konventionen, har jeg ikke meget at tilføje. Vi har jo for vort vedkommende i dette land set, at det er en ganske naturlig ting at have foreningsfrihed. Vi har endvidere oplevet, at man i nære lande ikke har foreningsfrihed og heller ikke har organisationsfrihed. Denne konvention, der ligger nær op ad § 85 i grundloven, er det en naturlig ting at vi vedtager i dette land, og jeg skal på mit partis vegne anbefale, at man vedtager forslaget.

Bouet: Ytrings- og foreningsfrihed er jo afgørende for, om et land kan kalde sig demokratisk eller ej. Demokrati betyder folkeherredømme, det vil altså sige — således som forholdene er her i landet —, at folket gennem sine valgte repræsentanter træffer bestemmelse om de love, som skal være gældende. For at kunne løse en sådan opgave er det nødvendigt, at man kan danne foreninger og partier, og at man også kan danne foreninger, der kan varetage de rent faglige interesser. Gennem grundlovens § 85 er denne ret til uden tilladelse at danne foreninger og organisere sig givet; ingen organisation kan forbydes indtagen ved dom, og så skal det være en organisation, der strider mod landets love.

Det er derfor naturligt, at rigsdagen godkender ratifikationen af den af den internationale arbejdskonference i 1948 vedtagne konvention. Konventionen angår i henhold til artikel 2 arbejdere og arbejdsgivere, og så tilføjes det: „uden forskel af nogen art“. Der burde måske have stået „arbejdstagere“ eller „lønmottagere“, idet